

זמני כניסה ויציאת השבת
לפי אופק נתיבות:

הדלקת נרות: *19:05
צאת השבת: 20:11
רבינו תם: 20:46

שבת שלום וטובורך !!!

* 30 דק' קודם השקיעה

פרשת ראה תשפ"א | שבת מברכין וער"ח אלול | יש לשמור על קדושת הגיליון!

גיליון 71

פנינה לנשמה

לקדש שם שמים בהתנהגות בחופשה

הקיץ עדיין בתוקפו, והחופשה בעיצומה. יוצאים לטיולים והולכים לים. ודאי יש לנפוש ולהחליף כח. אבל יש גם לזכור פסוק מן הפרשה: **"בנים אתם לה' אלוקיכם"**, ובן מלך חייב לשמור על הופעה מכובדת, מהוגנת. שאם לא כן, יזלזל חלילה שמו של המלך. אמנם מזג האוויר מדיח לכסות אוורירית ומועטת, אווירת החופשה מסיתה להתפרק. אך מה נעשה ובני מלכים אנו, והתפקיד מחייב. מסתכלים עלינו, ובצדק, כבני תורה לגיונו של מלך, ומצפים מאיתנו ללבוש נאות ומסודר, נקי מרבב. להופעה נאה המכבדת את בעליה, להתנהגות מרוסנת ולשון עדינה. ואז נקדש שם שמים בכל הליכותינו, ואין ערוך לשכרינו! (מעייני השבוע)

פינת ההלכה

החולצה

שאלה: על אלו דברים אני צריכה להקפיד באורך או רוחב החולצה שאני לובשת בכדי להיות בטוחה שאכן היא עונה על גדרי הצניעות?

תשובה: מבואר בחז"ל שהחלק העליון של הגוף טעון הצנעה יתירה ולכן חובה להקפיד שהחולצה תהיה רחבה ורפויה במיוחד בחלק העליון, כדי שתטשטש את צורת הגוף שמלפנים ומשם ולמטה צריך להקפיד שקו החולצה לא יחזור ויכנס תיכף פנימה לכיוון הגוף אלא ירד בקו ישר כלפי מטה, כדי להסוות את צורת הגוף. בנוסף לכך יש להיזהר שאורך החולצה יכסה את כל המקומות הטעונים כיסוי בכל מצב ותנועה כגון בזמן התכופות או הגבהת הידיים וכיוצ"ב, ולא די בכך שיכסה רק בצורה שגרתית בלבד. הלובשת חולצה העונה על גדריים אלו יכולה להיות בטוחה שעשתה רצון בוראה כראוי.

חשוב לציין שישנן חולצות או שמלות שהסגירה היא בגב עם כפתור אחד למעלה והשאר קצת פתוח ובגלל שזה מאחור אין האשה שמה לב לזה לכן צריך להזהר ללבוש בגד נוסף תחתם שח"ו לא יהיה חלק מגופה גלוי.

התחזקתי ונשאתי...

הצלה מארוע מוחי

נסענו לסוף שבוע לצימר עם כל המשפחה המורחבת. וגם סבא וסבתא שלי הצטרפו אלינו. ירדנו לבריכה קטנה, היינו לבושות בבגד ים צנוע. ופתאום ראינו פירצה בגדר. לא נכנסנו לבריכה והלכנו לדבר עם מי שאחראי על המקום כדי שיסגור את הפירצה. ראינו שהדבר לא מטופל והחלטנו לשים כל מיני בדים על מנת לסגור את הפירצה בגדר ורק אז נכנסו לבריכה. למחרת היה אותו סיפור ושוב הייתה פירצה בגדר ושוב לא וויתרנו!! פנינו למי שאחראי, הדבר סודר ונכנסנו לבריכה.

בליל שבת באופן פתאומי סבתא שלי לא הרגישה טוב. הזמנו אמבולנס ונזכרתי במה שקרה בבריכה שלא ויתרנו. בזכות שלא וויתרנו ועשינו מסירות נפש כדי לסגור את הפירצה ביקשנו מה' שזה יהיה לזכות רפואתה של סבתא. התברר לנו שהיה לה נס!! תפסו בזמן לפני שהיה לה אירוע מוחי והיא ממש ניצלה!!! אני עדיין המומה מגודל הנס!!!

(קו הצניעות – קו הישועות 073-3834050 הקישי 2448 # ו-5)

סיפור לשבת

ביטוח מתאונה קטלנית...

כהוגן, הייתי מבולבלת ונסערת, אולם הוא פנה אליי בפנים מאירות וסיפר לי:

'רק שתדעי, שאליהו ניצל היום, בזכות אלף ומשהו שקל שנתן לצדקה!' – כך אמר לי בעלי-אביך ז"ל בחלומי, ונעלם אל האופק. התעוררתי נסערת, מכוסה כולי בזיעה קרה. פתאום הוא בא אליי בחלום ומספר לי סיפור כזה, בעצם הוא 'מדליף' מן השמים שהיית נתון בסכנת חיים מיידית, והצדקה הצילה אותך. ספר לי מה קרה... – ביקשה האם, ואליהו ניאות לספר לה את הסיפור כולו...

'לא באתי לחדש שצדקה תציל ממוות' – מסיים אליהו את סיפורו האישי, שסופר בגיליון 'איש לרעהו', 'הרי זה ברור וידוע. אבל מה שמדהים בסיפור שלי – שבבית דין של מעלה יש דיונים של ממש, כנראה נשמת אבי היתה מעורבת בהם.

וללמדנו בא: יהודים יקרים, כשעני ניצב בפנינו – ניתנת לנו הזדמנות, פותחים לנו שער שמימי. בידינו הדבר לנצל את עת הרצון, להשתמש בכסף גשמי, מגושם, חסר חשיבות ערכית אמיתית – כדי להציל את חיינו, כדי לפעול עבורנו בשמים, כדי להרעיף עלינו שפע טובה וברכה. הבה נעשה זאת, ניתן צדקה מכל הלב, כמה שיותר, נעניק לעני ככל שנוכל ויותר – ובכך נזכה להתברך בכח הצדקה העילאי, ולפתוח לעצמנו שערי שפע ורחמים! (פניני פרשת השבוע)

כלום! הוא מבין זאת היטב, ולכן בוחר לרדת אל השול השמאלי ככל יכולתו, תוך הישארות על הכביש. נכון, הרכב הצבאי בא ממש ממול, הסיכויים שלא יתנגש בו אפסיים. הוא צופר בכל הכח, מסרב להביט נכחו, לראות את הגי'פ נכנס ברכבו בעוצמה...

לפתע חש הדף עצום, לבו ניתר בתוכו. הגי'פ חלף על פניו, וברגע שאחרי האחרון – הנהג כנראה הבחין בו, והיטה את ההגה בתודות. רכבו נשרט, רעד קלות, אבל המשיך בנסיעה. וכן, הוא גם המשיך לחיות, עובדה שסיפר את הסיפור הזה...

אבל בכך לא תם הסיפור. בסופו של היום הוא שב הביתה, ולפתע מתקשרת אליו אמו, המתגוררת בלוס אנג'לס. זה עתה התעוררה מהשינה, ובנשימה טרופה היא שואלת: 'אליהו, מה קרה? אמור לי מה קרה? מה היה היום?'

אליהו נבהל. מנין לאמו המידע על מה שקרה אתו? מי כבר הספיק להעביר לה את הסיפור הפלאי עד לוס אנג'לס הרחוקה? ואז אמו מבהירה את שאלותיה החפוזות, ומספרת: לפני כמה שעות, בעיצומו של לילה כאן בלוס אנג'לס, ישנתי שינה רגועה ושלווה, ולפתע הופיע בעלי זכרונו לברכה, אביך היקר, בחלומי. נבהלתי

בית הכנסת 'סודאי' בחולון, שעת בוקר מוקדמת יחסית. אינג' אליהו זרבי – מהנדס מיזוג מוכר, סיים להתפלל ופנה אל הגבאי: 'עשיתי את חישוב מעשר הכספים שלי, אני חייב לצדקה 1036 שקל. הנה לך הכסף, העבר אותו לצדקה בבקשה', ביקש אליהו, שלשל את הכסף לידי הגבאי, ויצא לעבודה. הוא כלל לא חש שעשה משהו מיוחד, בוודאי לא פעולה שעתידה להציל את חייו...

הוא יצא לכמה תחנות במהלך יום העבודה, כאשר בעיצומו של היום – נסע על הציר מבית לחם לאריאל שבשומרון, בכביש צר ומתפתל בשם 'כביש אלון'. זהו כביש שאינו נוח לנסיעה: הוא צר מאוד, מצידו האחד הר תלול וסלעי, ומצידו השני פעורה תהום. הוא יוצא אל הכביש ומתחיל בנסיעה...

באחד מעיקולי הדרך, הוא רואה גי'פ צבאי גדול, הנוסע לכיוונו. בשבריר שניה הבחין כי הגי'פ נוסע בנתיב הנגדי שלו, כלומר – בנתיב שלו. עוד שבריר שניה, והוא מבין היטב כי זה עניין של שניות עד להתנגשות חזיתית בגי'פ הכבד... הוא צופר, מסנוור, פותח את החלון ומנופף בעצבנות, אולם הנהג בגי'פ הצבאי כנראה לא מבחין בו, אין לדעת למה. מה שבטוח – שהוא ממשיך לנסוע בקו ישיר לכיוונו, שברירי שניה עד להתנגשות...

שלוש אופציות בפניו, אחת גרועה מהשניה, לסטות ימינה – זה ליפול לתהום, זה ברור. לסטות שמאלה – זה להתנגש בהר. להישאר בנתיב – זה לתקוע את חרטום רכבו היישר בחרטום הרכב הצבאי המשוריין, מה שיהפוך את רכבו לפירורים קטנים. ריבונו של עולם, מה עושים עכשיו! ?

קוה אל ה'

פגולת "אין עוד מלבדו"

כשאדם חושב שיש לאנשים כח מולו, והם יכולים לשלוט עליו או לפגוע בו – הוא פוחד אבל אם אדם יודע שהכל בידי הקב"ה, והקב"ה איתו – הוא לא פוחד. צריך אמונה לזה. אם אתה רואה שוטר, שמסתכל עליך במבט מאיים, אתה מפחד? כן, אתה קצת נבהל. מי הוא בכלל, שיאיים עליך? לא עשית שום דבר רע, והוא לא יכול לעשות לך שום דבר, אבל אתה מפחד קצת, אמת?

אדם שיודע שהוא ביד הקב"ה, והקב"ה איתו, ורק הוא יכול להציל אותו – אינו פוחד משום דבר. ישנה סגולה ידועה של "אין עוד מלבדו" – להאמין בכל הלב, שהקב"ה מנהיג את העולם כרצונו, ואין שום כח אחר שיכול לבטל את רצונו.

כך כותב רבי חיים מוולוז'ין זצ"ל בספרו "נפש החיים":

"ובאמת הוא ענין גדול וסגולה נפלאה להסיר ולבטל מעליו כל דינין ורצונות אחרים, שלא יוכלו לשלוט בו ולא יעשו שום רושם כלל, כשהאדם קובע בליבו לאמר: הלא ה' הוא האלוקים האמיתי ואין עוד מלבדו יתברך שום כח בעולם וכל העולמות כלל, והכל מלא רק אחדותו הפשוט ית"ש, ומבטל בליבו ביטול גמור ואינו משגיח כלל על שום כח ורצון בעולם, ומשעבד ומדבק טוהר מחשבתו רק לאדון יחיד ברוך הוא – כן יספיק הוא יתברך בידו שממילא יתבטלו מעליו כל הכוחות והרצונות שבעולם שלא יוכלו לפעול לו שום דבר כלל".

בן אדם אומר: הקב"ה, אני מבקש ממך שתעזור לי. אני לא "מתערב", רק מבקש ממך וסומך עליך.

סגולת "אין עוד מלבדו" מנטרלת אויבים, וגם עוזרת להציל עשוקים, ומשפיעה על שופטים וכדו'. אפשר לראות את זה בחוש, גם היום – מי שמתחזק באמת באמונה שלימה, זוכה להצלה, לפעמים גם באופן שנראה למעלה מגדר הטבע. הבעיה היא שאנשים לא מספיק מאמינים. (אריה שאג)

נצור לשונך

מוסר במעלת הלימוד הקבוע

אמר הגראי"ל שטיינמן זצ"ל: 'דבר טוב מאוד ללמוד כל יום שתי הלכות בספר חפץ חיים, והרי בדרך כלל בן אדם במשך היום שוכח שיש ריבונו של עולם ועכ"פ הוא לא חושב על זה, אבל על ידי לימוד הלכות אלו זה מזכיר לו. וכל פעם שהוא לומד שתי הלכות בספר חפץ חיים זה לא רק הענין של שתי ההלכות בספר חפץ חיים, אלא זה מועיל גם כן שבמשך היום מזמן לזמן הוא נזכר שצריך להיות עם יראת שמים, וצריך לעבוד את ה' וצריך ללמוד תורה וצריך להיות שלם, וממילא זה צריך לגרום לעוד יותר ועוד יותר חיזוק.

וכל זמן שלא לומדים בספר חפץ חיים, בני אדם בד"כ לא נזהרים כל כך בחטא של לשון הרע'. (הפה קודש קודשים)

הלכה לדבר על מי שנדחפה אל הרופא ללא תור

שאלה: ישבתי והמתנתי עם מספר נשים מחוץ לחדרו של רופא הילדים.

כשנפתחה הדלת, ואחת הנשים התכוננה להיכנס עם תינוקה, הגיעה לפתע מישהי שלא המתינה בכלל בתור, נכנסה פנימה וסגרה אחריה את הדלת. הממתנות בחוץ כעסו מאוד, ולא חסכו את שבט לשונן מאותה אישה חצופה. אני לא התערבתי אומנם בשיחה, אבל ישבתי שם ושמעתי את הדברים, וגם הסכמתי אתם בלבי. האם עברתי על איסור 'קבלת לשון הרע'?

תשובה: השואלת הסכימה בלבה עם דברי הגנאי ששמעה, ועברה בכך על איסור 'קבלת לשון הרע', על מצוות עשה 'בצדק תשפוט עמיתך' ועוד. היה עליה לדון את האישה שנכנסה בלי תור לכף זכות: אולי לא שמה לב שיש תור של ממתנים, אולי קבעה עם הרופא להיכנס בלי תור, אולי מדובר במקרה של פיקוח נפש וכדו'.

(אומנם, בעת שהאישה הזו יצאה מחדר הרופא, מותר היה לגשת אליה ולהעיר את תשומת לבה בעדינות לעוול שגרמה. אם לא היתה בפיה תשובה מוצדקת, אזי מותר היה להוכיח אותה בנעימות, להעמידה על חומרת הענין, ולדרוש ממנה להתנצל בפני אלו שגרמה להם עוול).

השואלת צריכה לחזור בתשובה ע"י שתדון עכשיו את אותה אישה לכף זכות, ובנוסף – תתחרט על העבר, תתוודה, ותקבל על עצמה לעתיד להישמר מחטא זה. (משיב שלום)

שביבי אור

אלול בפתח!

הגענו לשבת מברכיין חודש אלול. ימי הדין קרבים ובאים! הגאון רבי ישראל מסלנט זצ"ל, מייסד תנועת המוסר, כתב על שבת זו: "מלפנים כאשר ידעתי כל איש אחזו פלצות מקול הקורא: "קדוש אלול!"

פתגם היה שגור בפי אבותינו: "אפילו הדגים שבים רועדים באלול!" ומעשה באחד מרבותינו שהלך בדרך וראה איכר נכרי חורש בשדב ומכינה לקראת זריעת הסתיו. הבן היה עצל, וחרש ברפיון. קרא אליו איכו ואמר לו: "חרוש במרץ, בני! מי שמתרשל במלאכתו בחודש זה - מפסיד את כל תבואת השנה!"

נרעש הרב ואמר לתלמידיו: "הבנתם את אשר אמר? כל השנה כולה תלויה בגזר הדין בראש השנה, וגזר הדין יינתן לפי טיב הכנתו בחודש אלול, חודש הרחמים והסליחות! מי שמתרשל בחודש זה - יפסיד את כל השנה הבאה, חלילה!"

המגיד מדובנה זצ"ל שאל בספרו "אהל יעקב", במה שונה חודש אלול מכל השנה כולה. שהרי כל השנה חייבים לשמור על כל המצוות, ואסור לעבור עבירות. ובמה שונה איפוא חודש זה?

והשיב על כך במשל.

מעשה באדם שעבר להתגורר בשכונה חדשה. מוכן שחיפש בית כנסת לרוחו, ומצא. בא, מצא מקום ישיבה, והצטנע. לא הכיר את המתפללים, ולא ביקש לקשור עימם קשרים. רק את הגבאים ביקש להכיר, משום שהם הקוראים לעלות לתורה בימי הזכרון, והמכבדים לעבור לפני התיבה. אבל אט אט נעשה מעורה יותר ויותר בעסקי הקהילה, ואז שמע שעומדות להתקיים בחירות לועד בית הכנסת. החליט להציג את מועמדותו. אבל אז - השתנתה התנהגותו כליל! לפתע התחיל לפזר חיוכים, להקדים שלום לכל המתפללים, ולהיכנס איתם בדברים. להתעניין בשלומם ובשלום משפחתם ולקשור איתם קשרים. ומדוע? משום שעד כה לא נצרך אלא לגבאים. אבל כעת, בבחירות, הרי יהיה זקוק לכל קול. ולכל המתפללים יש זכות בחירה, ומי יודע איזה מהם יכריע את הכף...

והנמשל? בכל השנה כולה, אני מהדרים אחרי מצוות "גדולות", המגדירות את צביון חיינו היהודים. שבת כשרות וטהרה, שלוש תפילות במנין. אבל הן כה רבות המצוות 'שהאדם דש בעקביו': האחד לא נזהר כדבעי בלשון הרע, השני מזלזל ברגע של ביטול תורה. פעם נטלו אנשים ידיהם לסעודת מצוה. מרן ה"חזון איש" זצ"ל עמד מן הצד. לאחר מכן אמר, שמכולם - אחד נטל ידיו כהלכה!

אבל ימי הדין הם ימי "בחירות", כי בשמים נערכה "הצבעה". המצוות על הכף האחת, והעבירות על הכף השניה. ומי יודע, אולי הכפות תהיינה שקולות, ומצווה אחת קטנטנה, תכריע את הכף לטובה! עוד מלה - אחת, בודדת! - של תלמוד תורה על הכף האחת, והשנה כולה תהיה זוהרת ומאירה, שמחה ועליזה. וחלילה, חלילה, עוד מילה של לשון הרע על הכף האחרת - ורחמנא ליצלן!

על כן, אלול הוא הזמן בו נאסוף מצוות 'מכל הבא ליד', עוד ועוד, נאגור כדי להוסיף משקל לכף הזכויות.

ולא זו בלבד, אלא כבר השמיעונו חז"ל: "לעולם יראה אדם עצמו ואת כל העולם כולו כאילו חציו זכאי וחציו חייב. עשה מצווה אחת - הכריע את עצמו ואת כל העולם כולו לכף זכות". (מעייין השבוע)

חכמת נשים

התמסרות של אישה לבעלה

רעיית רבי יחזקאל אברמסקי היתה אישה מיוחדת בהתנהגותה האצילית, בחכמתה ובאהבת התורה שקננה בלבה. היא היתה נכדתו של הרידב"ז וספגה ממנו את מידותיה הנעלות והמרוממות.

כל חייה התמסרה לתורת בעלה הגדול ודאגה לבריאותו. בתקופה מסוימת נהג רבי יחזקאל לנסוע מדי שבוע לבני ברק כדי למסור שיעור שבועי בישיבת סלבודקה. רבי יחזקאל מעולם לא נסע לבדו, רעייתו נהגה להתלוות אליו לנסיעה מדי שבוע.

באותה תקופה סבל רבי יחזקאל מלחץ דם גבוה. רעייתו נהגה לעמוד מאחורי דלת בית המדרש, ובכל פעם שהיתה שומעת כי הוא מתלהט ברתחא דאורייתא, כשכולו אש להבה, באופן שעלול לסכן את בריאותו, היתה פותחת מעט את הדלת, מסמנת לו בידה ואומרת: "טאטע, גענוג!" אבא'לה מספיק!

זוהי דמותה של אישה דגולה השופעת אהבת תורה! (אריה שאג)

העלון מוקדש לעילוי נשמת

ר' חיים חתאנו בן ביה ז"ל
נלב"ע ג' סיון תשס"ה
ת.נ.צ.ב.ה

העלון מוקדש לעילוי נשמת

מזל בת סוליקה ז"ל
נלב"ע י"ח אלול תשע"ח
ת.נ.צ.ב.ה

העלון מוקדש לעילוי נשמת

ר' עמרם בן פרחא ז"ל
נלב"ע י"ד שבט תשע"א
ת.נ.צ.ב.ה

העלון מוקדש לעילוי נשמת

רחל בת תמו ז"ל
נלב"ע ד' טבת תשס"ג
ת.נ.צ.ב.ה

העלון מוקדש לעילוי נשמת

ר' דוד בן רחל ז"ל
נלב"ע ט"ז אלול תשרי
ת.נ.צ.ב.ה